

L I S T Y

www.dubodiel.sk

Obec Dubodiel

• ročník XXIV

• číslo 2

• december 2024

BETLEHEMSKÁ LÁSKA

Ťažká tá cesta pre ňu bola,
Prach, skaly, vyprahnutá zem.
Ale už došli, už sú v cieli,
V dialke ich víta Betlehem.
Horkýže víta! Jej čas došiel,
Noclah po domoch hľadali.
Nenatrafili na ochotných.
Uchýlili sa v maštali.
Tam porodila.

Teraz krušné chvíle nastali,
Chlapčeka v jasiach uložili.
Oslík tam na neho dýcha..
Zmocňuje sa jej veľký strach,
Pusto je. Oziaba. Zima pichá.
I zaúpela zdesene.
Bože, však my tu zmrzneme,
oslíček tolko nedýcha.

Chod, Jozef, srdce jej láskou tiká,
Pohľadaj kožuštek pre malého
I trošku slamy pre oslíka.
Stalo sa, dobre je.
LÁSKOU sa maštál zaplnila.
Matkina láska veľká je.
Život dáva. Je v nej sila.
Poteší, keď smutno je,
Keď zamrzame, zahreje.

Milí čitatelia!

Čas neúprosne plynie a ani sme sa nenazdali, je tu december. A to je opäť čas dočítať sa o živote ľudí v našej dedinke. O tom, čo sa vybudovalo v 2. polroku alebo tiež o tom, čo sa chystá, ale aj o živote v minulosti. Ak ste sa na niektoré podujatie nedostali, môžete si ho priblížiť článkom alebo fotografiou. V opačnom prípade si zaspomínajte na príjemnú atmosféru, ktorú ste prežili v kruhu spoluobčanov.

Dúfame, že nasledujúce články vás pozitívne naladia na prichádzajúce najkrajšie sviatky roka. Vianoce. Spomeňme si na všetkých tých, ktorí nemajú možnosť ich osláviť. Spomeňme si na všetkých, ktorí sa nemôžu stretnúť so svojimi rodinami, ktorí musia pracovať. Spomeňme si na všetkých tých, ktorí tu s nami už nie sú a ktorí nám tak veľmi chýbajú.

Pozrime sa na vianočné nebo plné hviezd a zaželaťme si nádej. Takú nádej, ktorú budeme prežívať po celý nastávajúci Jubilejný rok 2025 ako Pútnici nádeje.

L. Šťastná

VÁŽENÍ SPOLUOBČANIA,

druhý polrok tohto roka sa niesol v znamení vybavovania vyjadrení dotknutých orgánov k územnému rozhodnutiu a následnému stavebnému povoleniu k novovznikajúcej IBV Galanda. Zosúladiť legislatívny proces s výberovým konaním a samotnou realizáciou stavby, vôbec nie je jednoduchá záležitosť, najmä ak je obstarávateľom a zároveň investorom obec. Som rád, že firma Mareka Petríka so všetkými subdodávateľmi odvieďa veľmi dobrú prácu a I. etapa výstavby v novovznikajúcom území našej obce, dosiahla finálnu podobu. Ku dnešnému dňu sú všetky pozemky predané, pôvodní vlastníci pôdy vyplatení a náklady súvisiace s realizáciou stavby, ktorá pozostávala z vytvorenia novej vodovodnej vetvy, elektrických prípojok, premiestnenia autobusovej zastávky a vybudovania chodníka, uhradené.

Oficiálny názov tejto individuálnej bytovej výstavby je „Rozšírenie infraštruktúry Pusté – I. etapa“, čo znamená, že do budúcnosti sa v tejto lokalite počíta s rozšírením územia určeného na výstavbu rodinných domov. Veľa však bude záležať od vlastníkov súkromných pozemkov a ich ochoty a porozumenia dohodnúť sa s obcou. Som presvedčený, že keď príde k dohode teraz, v prvej etape, nemusí byť problém ani v budúcnosti. Zokruhováním novovznikajúcej IBV s IBV „Za školou“ vznikne pomerne veľké územie určené na výstavbu rodinných domov, čím by mala byť otázka bývania v našej obci na niekoľko rokov vyriešená.

V ďalšom území vyčlenenom na bývanie – v časti obce Halačka, po prevedení tlakových skúškach novej vodovodnej vetvy a dosypaní makadamu na niektorých úsekoch

novovznikajúcej komunikácie, boli práce nateraz ukončené. V súčasnosti pracujeme na projektovej dokumentácii elektrických prípojok v danej lokalite.

Ďalšou aktivitou obce bolo zapojenie sa do výzvy vyhlásenej MPSVR SR na budovanie detských ihrísk. Podali sme žiadosť na 50 000 € dotáciu s 10% spolufinancovaním obcou. V prípade vyhovenia žiadosti vybudujeme v areáli školy nové detské ihrisko, ktoré bude jeho peknou dominantou. V rámci pomoci škole v týchto dňoch riešime zakúpenie konvektomatu do školskej jedálne.

Žijeme v dobe, kde dostatok pitnej vody a riešenie odpadového hospodárstva sú dve z hlavných priorít, ktoré musí každá samospráva riešiť a zodpovedne k nim pristupovať. Plne si uvedomujeme, že rozšírením individuálnej bytovej výstavby, rozširujeme aj vodovodnú sieť a tým navyšujeme odber pitnej vody. Preto zodpovedne a pravidelne monitorujeme tak vodné zdroje, ako i vodojemy. V prípade, že nie je žiadna väčšia porucha, naše vodné zdroje bez problémov stíhajú zásobovať celú obec. Samozrejme, veľmi záleží od celoročných klimatických pomerov a od nás všetkých, ako hospodárne k spotrebe pitnej vody pristupujeme. V rámci ochrany vodných zdrojov sme tento rok v spolupráci s občanmi v blízkosti hlavného vodojemu osadili kanalizačné rúry na cca 80 metrov dlhom úseku, aby sme zabránili k prieniku odpadových vôd k zásobám pitnej vody.

Problematika odpadov sa spomína v spoločnosti čoraz častejšie a stáva sa jednou z kľúčových tém každej samosprávy. V súčasnosti zberová spoločnosť Borina Ekos v pravidelných intervaloch vyváža separovaný odpad priamo z pozemkov každej domácnosti. O to zarážajúcejšie je fakt, že kontajnery, ktoré sú rozmiestnené po obci, dokážu byť zaplnené v mnohých prípadoch už v priebehu dvoch dní po vývoze. I napriek tomu, že je kontajner plný, vecia s odpadom dokážeme položiť vedľa, len aby sme ich neskadovali doma, i keď priestor na to máme. Ani jednej obci, vrátane našej, to na kráse nepridá, práve naopak. Viaceré samosprávy už pristúpili k tomu, že všetky kontajnery na stojiskách s výnimkou zelených, určených na sklo, zrušili. Tento krok zvažujeme i my. Taktiež od budúceho roka plánujeme regulovať vývoz veľkoobjemového a drobného stavebného odpadu, nakoľko sa nám zber veľkoobjemového odpadu v mnohých prípadoch stáva vypratávaním starých domov a povál občanov, čím sa zber veľkoobjemového odpadu miňa svojho účinku a obec finančne zaťažuje. Vypratanie veľkého množstva odpadu si musí občan zafinancovať sám, individuálnou objednávkou kontajnera. Tento rok nás vývoz veľkoobjemového a drobného stavebného odpadu stál 12 500 €. Keď k tomu prirátame pravidelné vývozy komunálneho odpadu, veľkoobjemových kontajnerov z dvora OcÚ, vývoz nebezpečného odpadu a iné výdavky, zistíme, že 30 € na osobu a rok, nám nestačí pokryť náklady s touto činnosťou spojené...

Vážení spoluobčania, i napriek rôznym konsolidačným opatreniam s nie priaznivým výhľadom zníženia podielových daní, rádovo o niekoľko desiatok tisíc eur, neplánuje miestna samospráva v roku 2025 navýšenie žiadnych poplatkov. Verím, že i v ťažkom období dokážeme v našej obci niečo pekné vybudovať a robiť ju tak z roka na rok krajšou.

Dovoľte mi poďakovať sa poslancom Obecného zastupiteľstva, pracovníkom obecného úradu, miestnym spoločenským organizáciám, ako aj vám, občanom za spoluprácu a pomoc pri zveľaďovaní našej obce.

Všetkým vám prajem krásne a požehnané vianočné sviatky, veľa zdravia, šťastia a úspechov v novom roku.

Starosta obce

KREŠŤANSKÝ KÚTIK

Drahí bratia a sestry!

V dlhej lyrickej básni, ktorá opisuje príchod a narodenie Krista do nášho sveta, karmelitánsky mystik zo 16. storočia, svätý Ján z Kríža píše (s Bohom Otcom, ktorý hovorí Synovi): „Syn môj, chcem ti dať nevestu kto ťa bude milovať. Kvôli tebe si zaslúži zdieľať našu spoločnosť a ješť chlieb pri našom stole ten istý chlieb, ktorý jem ja.“

V tomto videní vecí nie je žiadna vzdialenosť medzi Bohom a Božím stvorením. Kresťanská oslava narodenia Ježiša nám pripomína, že nie sme sami ani oddelení od Boha, ale máme účasť na spoločenstve Božej lásky, ktorá sa prejavuje narodením nášho Spasiteľa. V dieťati Ježišovi je viditeľná Božia pokora a zraniteľnosť. Skoro to vyzerá ako protirečenie, že Všemohúci je zraniteľný. Musíme však odolať pokušeniu prirovnávať zraniteľnosť k slabosti. Tento obraz je pôvodom vyhlásenia svätého Pavla pre cirkev v Korinte: „keď som slabý, vtedy som silný“. Boh prichádza bez sily a strachu, pretože nás nechce nútiť k priateľstvu tým, že nám vnucuje. Boh v osobe Ježiša be-

rie na seba naše ľudské telo, aby nás premenil a osvietil zvnútra. Ak niečo dokáže poraziť temnotu a pochybnosti o ľudskej slabosti, je to zraniteľnosť dieťaťa. Boh prijal túto zraniteľnosť, aby nás uzdravil z ľudského hriechu a rozdelenia a priviedol nás do nášho domova s Bohom v raji.

Vianoce slávené v pravom kresťanskom duchu nás vovedú hlbšie do tajomstva viery. Nie je to však len pre budúci život – oslava je aj pre tento život. V čase Vianoc si vždy uvedomujem, že môžu byť radosti aj problémy. Je radosťou hodovať a sláviť s rodinou, priateľmi a spoločenstvom Cirkvi. Môžu sa vyskytnúť aj boje pre tých, ktorí sú sami, oddelení od rodiny alebo komunity, a pre tých, ktorí stratili svojich blízkych. Kdekoľvek sa ocitneme, dúfam, že každý spozná pravdu, že Boh nie je vzdialený a že Ježiš Kristus sa narodil pre naše dobro a spásu celého sveta.

Nech každé požehnanie Kristovho dieťaťa príde na vás a vaše rodiny tieto Vianoce a nech je Kristova láska, radosť a pokoj vždy s vami.

Váš farár

STRETNUTIE ZDRUŽENIA ZÁZRAČNEJ MEDAILY

Mnohí z vás si prišli v dňoch 29.11. a 30.11. vypočuť sestru Máriu a pripojiť sa k modlitbám k Panne Márii zázračnej medaily.

Koordinátorka Združenia zázračnej medaily z Nitry nám ukázala, ako sa máme modliť ruženec k Božej prozreteľnosti Ježišovho srdca a taktiež sme sa pripojili k moderovanej adorácii „Sedem tajomstiev Eucharistie“.

Chcela by som v mene nás všetkých poďakovať sestre Márii za peknú prezentáciu o zjavení Panny Márie a za ochotu prijať pozvanie do našej farnosti. Poďakovanie patrí aj p. farárovi, že nám vyšiel v ústrety a taktiež veriacim z Trenčianskeho Jastrabia a Veľkej Hradnej, že si prišli uctiť Panu Máriu a tak sme mohli vytvoriť toto krásne spoločenstvo pri príležitosti výročia zjavenia Panny Márie zázračnej medaily (27.11.1830).

Koordinátorka ZZM Janka Petriková

VIANOCE V SPOMIENKACH NAŠICH OBČANOV

AKO SI NA VIANOCE SPOMÍNA PAVOL JASNICKÝ, 95 r.

Vianočné obdobie, ako ho poznáme dnes, začína adventom, ktorého symbolom je adventný veniec a postupné zapalovanie štyroch sviec. Túto tradíciu si však z môjho detstva vôbec nepamätám, že by bola, ani z domu, ani z kostola, ani tradíciu Mikuláša, spojenú s rozdávaním sladkostí.

Vianoce sme si pripomínali až v samotný Štedrý deň. Rodičia nám zaobstarali vianočný stromček a nám deťom povedali, že ho priniesol Ježiško ako darček. Ozdobovali sme ho vyrobenými salómkami – sušeným ovocím, orechmi či cukríkmi, ktoré sme balili do lesklých vianočných papierikov. Ako darčeky sme dostávali skôr praktické veci, čo kto potreboval – ponožky, pančuchy, ručníky. Hračky nie. Pamätám si, že bábiku som daroval najmladšej sestre (je medzi nami rozdiel 21 rokov), keď som raz prišiel domov z vojny.

Čo sa týka sviatočného jedla, až do obeda sme dodržiavali pôst. Až potom si niekto z nás čo-to zobol. Pred večerou sme šli s otcom do maštale nakŕmiť zvieratá. Mama im napríklad pripravila z kúskov cesta akýsi posúch ozdobený šípkami, ako poďakovanie za ich službu.

Večeru sme začínali poďakovaním, ktoré vyslovil otec a prípitkom dospelých v podobe hriatej pálenky. Pokračovali sme modlitbou. Nasledovali oblátky s medom, pupáčky s mliekom a makom, mliečna hubová polievka alebo bezmäsitá kapustnica s hubami, piekol sa domáci chlieb a mali sme aj nejaké suché koláčiky, ale naše sladkosti boli hlavne sušené jablká či slivky. Ryby ani šalát, ako sa jedávajú dnes, sme nemali. Večeru sme ukončili opäť poďakovaním a zvykmi, ako napríklad rozkrojenie jablčka.

Pamätám si, že večer chodili popod okná dievčence spievať koledy a bývala aj polnočná sv. omša. Okrem toho chodili koleďovať po domoch miništranti, ktorí rozdávali deťom cukríky.

Na Štefana si už ako starší mládenec spomínam, že bývali v starej krčme zábavy, kde hrala naša cimbalovka.

Silvester a Nový rok sa veľmi neoslavoval. Na Nový rok sa chodilo akurát vinšovať.

Nepestovali sme v tej dobe veľmi ani zimné športy, sánky, korčule ani lyže vtedy skoro nikto nemal. Až oveľa neskôr dostala napríklad moja najmladšia sestra korčule a chodili sa korčuľovať na zamrznuté polia v dnešnej časti Galanda, ktoré sme vtedy volali „na barinách“.

AKO SI PAMÄTÁM VIANOCE JA... MÁRIA JUDINYOVÁ, 92 r.

V minulom storočí nebýval taký bohatý štedrý večer, ako poznáme v dnešnej dobe. Žilo sa skromnejšie, ale zato priateľšie, ľudia sa viac medzi sebou navštevovali, rozprávali. Ja už ako 92-ročná môžem povedať, že medziľudské vzťahy boli lepšie ako sú teraz.

Domy, obydlia boli postavené z materiálov, aké v tom čase boli, prevažne drevo, hlina, slama. Žilo sa v jednej alebo v dvoch miestnostiach, kde počas Vianoc na drevené hrady, ktoré boli pod stropom, otec zavesil malú jedličku. To bol náš vianočný stromček, ktorý sme ako deti ozdobili orieškami, sušenými jablkami, slivkami, sušeným ovocím, aké doma bolo. Z papiera sme povysťahovali tenké pásiky, tie zlepiли do krúžkov a spravili sme papierovú retiazku, s ktorou sme ozdobili vianočný stromček.

Za p. farára Pavla Bezáka oplátky pred Vianocami piekli na fare mendíci (miništranti), následne ich roznášali po obci do každej rodiny. V tom čase chlapci ministrovali aj do 16 rokov.

Na Štedrý večer sa na stôl rozprestrel biely obrus, zapálila sa svieca. Otec pred 17. hodinou vzal navšetnu vodu, naj-

skôr išiel posvätiť dobytok, aby ďalším rokom bol zdravý a dobre nám slúžil a potom prišiel do miestnosti, kde sme mali večerať, posvätil miestnosť, povinšoval celej rodine pekné vianočné sviatky a aby o ďalší rok sme sa stretli v zdraví.

Pred večerou sme sa celá rodina spoločne pomodlili modlitbu Otčenáš a Zdravas Mária a potom začali večerať. Štedrovečerná večera bola oveľa skromnejšia, ako je zaužívaná v týchto moderných časoch. V mojom detstve sa kapor počas večere nepripravoval. Prvým chodom boli oplátky s medom, potom bola biela hríbová polievka a krupicová kaša, volali sme ju Ježiškova kašička. Na stole v miske alebo v košíku bolo ovocie, ktoré sme si po večeri mohli vziať.

Po večeri sme ako deti išli ešte k susedom pod okno zaspievať vianočné pesničky a za odmenu nám sused dal jablčko alebo ak tá rodina mala koláčik, dostali sme ten.

Keď sme sa vrátili domov pred polnocou, išla celá rodina na polnočnú omšu, ktorá sa volala aj „utiereň“.

Takéto boli Vianoce v mojom detstve pred skoro 92 rokmi.

VIANOCE NA PETROVEJ LEHOTE PANI VILMY SKUKÁLKOVEJ, 84 r.

Narodila som sa a vyrastala ako piate zo šiestich detí v dedinke Petrova Lehota.

Štedrý deň začal spoločným zdobením stromčeka, ktorý bol zavesený zo stropu. Ozdoby sme si vytvárali sami, balením kockového cukru do trblietavého papiera, vešali sme sušené slivky, jablčka, upečené koláčiky a ako reťaz sme omoitali krepový papier.

Ach, bolo že to radosti, keď mama pred večerou doniesla z komory kôš plný ovocia, oblátok a koláčov. Na večeru sme mali oblátky s medom, makové pupáčky, hrstkovú polievku, kapustnicu s hríbmami bez mäsa. Pod štedrovečerným stolom nesmel chýbať košík so zrnom a viazaničkou kláskov alebo slamy ako symbol hojnosti a dobrej úrody do ďalšieho roka. Pred večerou mama posvätila nás i štedrovečerný stôl, nesmeli chýbať spoločné modlitby.

Otec bol gazda, mali sme kone, kravy, kozu, zvieratá boli našou súčasťou, preto sa nezabúdalo ani na ne a pred večerou sme ich s otcom išli nakŕmiť upečeným posúchom s petržlenovou vňaťou.

Peňazí nebolo nazvyš, no napriek tomu si každý z rodiny našiel pod stromčekom drobný darček a ja neskôr aj šaty, sukňu, pretože darčeky pre nás mladších kupovali pracujúci starší súrodenci.

Na polnočnú omšu sme chodili peši asi 7,5 km do Dolných Motešíc.

Okrem stromčeka zo stropu som si všetky zvyky doniesla aj na Dubodiel a odovzdala aj svojim trom dcéram.

KRÍŽ NA GALANDE

Na zabezpečenie finančného krytia nákladov na stavbu nového kostola v Dubodiele pristúpila Rímskokatolícka cirkevná obec Dubodiel k odpredaju časti farskej role p. č. 584 a časti kostolnej role p. č. 585 na Hornom Záhumní (Galande).

Prvými kupcami bol Jozef Urban (16.10.1884 – † 28.2.1974) s manželkou Magdalénou, rodenou Chrenkovou (16.10.1891 – † 17.12.1956) a bratia Ondrej (12.9.1888 – † 15.7.1947) a Ján (28.11.1886 – † 10.10.1970) Judiny z Dubodiela. Oni skutočne v prírode odkúpili časť farskej role medzi posledným domom a poľnou cestou, ktorá vedie ku Hradisku. V pozemkovej knihe však túto kúpu zapísali na parcelu 585, teda až za cestou na Hradisko. Bratia Ondrej a Ján Judiny odkúpili svoju čiastku 1200/12879 za sumu 11 015 korún. V roku 1929 dal Ondrej Judiny, podľa poslednej vôle svojej manželky Kataríny, rodenej Petrikovej (20.8.1889 – † 8.6.1928), na svojej čiastke postaviť drevený kríž. V roku 1930 ho spolu s pozemkom 3/12879 zo svojej čiastky, na ktorej kríž stál daroval Rímskokatolíckej cirkevnej obci Dubodiel. Kríž stál v pôvodnej podobe až do začiatku sedemdesiatych rokov minulého storočia, teda viac ako 40 rokov. Za tie roky bol už poznačený zubom času. Vnuk Ondreja Judinyho, František Petrik (1.10.1937 – † 26.04.2008) spolu s Aladárom Malecom (10.9.1936 – † 3.2.2018) odrezali z kríža spodnú, poškodenú časť a upevnili ho na betónovú pätku. Z kovaného zábradlia, ktoré bolo v kostole do umiestnenia prvého obetného stola obráteného tvárou k ľudu, zhotovili ohrádku okolo kríža a bezprostredné okolie vybetónovali. V tejto podobe kríž vydržal zhruba ďalších päťdesiat rokov.

Vladimír Milovský

Kríž ako symbol našej viery nás sprevádza viac ako 2000 rokov. V chrámoch, v mestách, v chotároch obcí, v rodinách. Každý si ho pomyselne nesieme na svojich pleciach. Kríže na krížnych cestách nás nabádajú, aby sme sa sklonili, prežehnali, pred majestátnom ukrižovaného Krista, ako to robili naši predkovia.

Obnovy sa v tomto roku dočkal Judinych kríž pri vstupe do obce od Trenčianskeho Jastrabia, alebo mnohými zaužívané označenie kríž na Galande. K jeho reštaurovaniu viedli viaceré podnety rodiny Jaroslava Maršálka. Na obno-

vu sa podujala skupinka dobrovoľníkov z klubu dôchodcov, pracovníci OcÚ a J. Jasnický, M. Petrik a A. Ševcech vlastnými mechanizmami. Na osadenie kríža vybudovali nový vyvýšený betónový základ so stojanom. Pôvodný korpus ukrižovaného Ježiša Krista a ohrada sú zrenovované novým náterom. Ošetrené a natreté je pôvodné drevo kríža. Proti dažďu ho chráni klenba z ozdobného plechu. Finančne renováciu kríža zabezpečil p. Jaroslav Maršálek. Pevne verím, že kríž bude stáť pri vstupe do obce ďalšie dlhé roky a bude chrániť jej obyvateľov.

NOVÝ KRÍŽ NA HORNOM CINTORÍNE

O postavenie nového kríža na hornom cintoríne sa postaral p. Jozef Jasnický za pomoci ďalších občanov. Kríž slávnostne požehnal pán farár L. Utekal na sviatok Všetkých svätých. Veriaci sa zhromaždili pri kríži po veľkej svätej omši. Po požehnaní kríža nasledovala pobožnosť za zomrelých. Ukončená bola požehnaním prítomných. V modlitbách prosíme a spomíname na našich najdrahších, ktorí už nie sú medzi nami. Vzdáním úcty mŕtvym prejavíme, že si vážime život. Zamyslíme sa nad jeho zmyslom a hodnotou, pozdvihneme v pokore oči ku krížu a zapálime sviečku. Pri návšteve horného cintorína už pri novom kríži.

Všetkým zainteresovaným vyslovujem Pán Boh zaplať!

Dušan Šťastný

DEBNÁRI V DUBODIELE

Debnárske remeslo patrilo medzi najstaršie remeslá na Slovensku. Bolo jedno z najťažších remesiel, čo sa týka manuálnej zručnosti.

Vyžadovalo okrem zručnosti aj silu, ale aj vedomosti z oblasti matematiky a fyziky. Debnár musel vedieť vypočítať veľkosť suda, lebo podľa objemu v litroch sa použili primerané železné obruče, drevené dúžky a klince. Manipulácia so sudom, najmä ak už bol hotový, si vyžadovala zručnosť a silu debnára. Často sa debnári museli sťahovať, pretože remeslo to bolo dosť hlučné – buchot s kladivom, keď narážali obruče na sud, sa šíril až k susedom. Tiež bolo nebezpečné, lebo sudy sa museli „vypaľovať“, aby sa drevené dúžky pod vplyvom tepla z ohňa, založené v rozostavanom sude, zahli

do oblúka. Práca to bola nebezpečná, preto sa susedia obávali požiarov. Často sa debnári usadili radšej na samotách mimo dediny, kde nikoho neohrozovali.

Debnársky rod Antona Skukálka staršieho (1879 Bytča – 1947 Dubodiel) prišiel z Bytče na Dubodiel v roku 1920 a venoval sa debnárstvu v niekoľkých generáciách. Brat Antona Skukálka staršieho sa usadil v Trnave, kde sa tiež venoval debnárstvu. Jeden z jeho synov Rudolf Skukálek (1931 Trnava – 2008 Nemecko) nešiel v šľapajach svojho otca debnára. Bol známy slovenský básnik, prekladateľ a textár slovenskej populárnej hudby. Známe sú jeho texty piesní – „Zvončie zvonky“, „Pod so mnou“ a iné.

Anton Skukálek st. (1879 Bytča –

1947 Dubodiel) sa usadil na Dubodiele a debnárskemu remeslu naučil aj svojich troch synov – Augustína (1905 – 1971 Dubodiel), Jozefa (1909 – 1970) a Antona mladšieho (1924 – 1987 Dubodiel).

Po smrti Antona Skukálka st. sa všetci traja synovia venovali debnárstvu samostatne. Augustín v obci Dubodiel a Jozef s bratom Antonom ml. sa usadili v osade Patrovec pri Dubo-

diele, kde sa venovali výrobe sudov pre blízke okolie.

Anton Skukálek ml. (1924 – 1987) založil v roku 1942 firmu „SKUSUD“, zriadil si dielňu a vyučil niekoľkých učňov – debnárov. Sám sa po skončení školy zdokonaľoval v Brne, vo veľkom podniku na výrobu sudov. O jeho sudy bol veľký záujem po okolí, ale aj v zahraničí. Z jeho dielne vychádzali sudy rozličnej veľkosti, od malých 5-litrových

až po 100-, 500- až 1 000-litrové sudy, ktoré posielal do vinárskych podnikov na Slovensku a v Čechách.

V skromných podmienkach, s jednoduchými nástrojmi, ale s veľkou manuálnou zručnosťou, chuťou popasovať sa s drevom a vytrvalosťou, dokázali naši debnári vytvoriť diela veľkej hodnoty, ktoré slúžili ich majiteľom dlhé roky.

Sibyla Fischerová

ROKY, KTORÉ PRINÁŠALI ZMENY DO NAŠICH ŽIVOTOV

„Človek nežije iný čas ako prítomný okamih. To ostatné alebo už prežil, alebo nevie, či vôbec zažije.“

Marcus Aurelius

Pred nami je nový rok 2025. Nový rok nie je len údaj v kalendári, ale pre každého z nás znamená aj začiatok nových plánov, predsavzatí a určenie si nových cieľov, ktoré by sme chceli uskutočniť v súkromnom, pracovnom či spoločenskom živote.

V nasledujúcich riadkoch by som vám, milí čitatelia, chcela priblížiť niektoré roky podľa zápisu v kronike obce, ktorú vediem od roku 1982.

Rok 1990 – rok búrlivý, plný veľkých prekvapení v dobrom, ale aj v zlom zmysle slova. Od jeho prvých chvíľ sme boli svedkami, ale aj účastníkmi priam cválajúcich dejín. Pád starého režimu pokračoval a rodili sa základy novej, demokratickej spoločnosti. Avšak revolučné nadšenie vystriedala tvrdá realita, sprevádzajúca politické a ekonomické zmeny. No a na ich prekonávanie zostalo už akosi menej ochoty a odhodlania. Ľudia sú nervózni z toho, že jediné zmeny, ktoré plánovaná reforma prináša je zdražovanie, hrozba straty sociálnych istôt, vrátane straty zamestnania. Znepokojujúci všeobecne je aj vzrast kriminality. Hoci od revolúcie, ktorá dostala prívlastok „nežná“, by ľudia očakávali aj nehu v ľudských vzťahoch. A tak svet, ktorý sa nám odrazu tak závažne otvoril, nespeje k samej dokonalosti, aká by mu na prahu 3. tisícročia prináležala.

1. januára 1994 sme oslávili prvé výročie vzniku samostatnej Slovenskej republiky. **Rok 1994 nasmeroval pohľad do ľudskej rodiny** a celého ľudského spoločenstva, do svojho centra, k svojmu žriedlu, ktorým je rodina. Ľudstvo na celom svete si mohlo uvedomiť, že jeho budúcnosť závisí od toho, či prežije rodina, ako bude vyzeráť, ako bude žiť. Často sa zdalo, že pre súčasníkov dôležitejšími ako rodina sú národ, štát, politika, kariéra. Ukazuje sa však a dokázala to aj celoeurópska štúdia hodnotových orientácií, že prvoradou hodnotou pre človeka je rodina. Je to vzácné spoločenstvo, kde sa učíme chápať a milovať hodnoty, ktoré robia život cenný a radostný. Aké údaje by sme získali za našu obec, či rodiny, ktorých hlavnou náplňou je starať sa o blaho svoje a svojich blízkych, či rodiny usilujúce sa o kresťanskú dokonalosť, či rodiny, v ktorej niekto nemá čas na toho druhého, či rodiny, ktoré sa s láskou a oddanosťou starajú o svojich blízkych, ktorí sú na pomoc odkázaní?

Rok 1995 – vstúpili sme do nového roku, ktorý OSN vyhlásila za **Medzinárodný rok tolerancie**. Naše smerovanie, konanie, snaženie a kvalita medziľudských vzťahov pramení v mysli a v srdci každého jednotlivca. Dokážeme naplno otvoriť myseľ tvorivosti, rozumným kompromisom a srdcia tolerancii, porozumeniu a láske? Moderná spoločnosť a v nej každý jednotlivec vždy bude potrebovať vyspelé školstvo, zdravotníctvo, vedecký výskum, štátnu správu, políciu, vojsko, cirkevné inštitúcie, umenie a mnoho iných potrebných vecí. A tak sa život človeka bez iného človeka

zákonite stáva nemožným. Vedia to aj naši mládežníci, ktorí si spoločne vypočuli posolstvo životnej pravdy pápeža Jána Pavla II. v Nitre, ktorý prišiel ako pútnik Ježiša Krista povzbudiť nás, aby sme pokračovali v nastúpenej ceste. Na sklonku roka 1995 tesne pred Vianocami sa do rúk občanov dostalo nulté číslo novín pod názvom LISTY, ktoré vydal Obecný úrad Dubodiel pod vedením vtedajšieho starostu p. D. Šťastného.

Magický rok 2000. Jeho príchod vzbudzoval obavy i nádeje, očakávania. **Rok Veľkého Jubilea alebo aj „Jubileum 2000“**, rok milosti, zameraný na duchovnú obnovu. Túžba po lepšom a ľudskejšom svete nás vedie stále hľadať hodnoty, ktoré môžu dať nášmu životu smer i zmysel. Spätné zrkadlo 20. storočia, ktoré uzatvárame, nám navráva, že hlad po medziľudských kontaktoch bude narastať s množstvom informácií. Okrem civilizačného pokroku sa dosiahol obrovský technický pokrok. Ale bolo to aj obdobie revolúcií, nešťastí, diktatúr, ničivých vojen. Obrovský rozmach ľudského myslenia – za tým všetkým vždy boli ľudia. A človeku vždy niečo chýba. Je to síce relatívne. Ak človek bude slobodný a nestane sa otrokom vášní alebo vecí, ak pravda a láska, ktoré si roky a tisícročia podávajú ruky, bude brániť a chrániť, tak bude budúcnosť zmysluplná.

Rok 2004 sa stal pre Slovensko prelomový. **Vstúpili sme do Európskej únie a stali sme sa členom NATO.** Otvorili sa hranice so štátmi EÚ, odpadli colné kontroly. Každodenný život našich rodín, ktoré sú najdôležitejším zázemím našich obyvateľov, sa výrazne nemení. Nepotrebujeme žiadne materiálne vybavenie, stačí nám slobodná vôľa, ako sa budeme k sebe správať, či spravíme náš život krajší a lepší. Bez vlastného úsilia naše sny zostanú len snami. A ubehlo ďalších 20 rokov, ktoré plynú rovnako a predsa neuveriteľne rýchlo a o pár dní nás čaká Jubilejný rok 2025.

Záver každého roka je vždy dobrým dôvodom na to, aby sme zhodnotili naše celoročné úsilie. Predovšetkým však záver roka patrí ľudskej spolupatričnosti, vzájomnej tolerancii, láske a ľudskosti.

Ako chceme vstúpiť do Jubilejného roku 2025? Pápež František hovorí: **„Želajme si, nech je jubileum pre všetkých príležitosťou na oživenie nádeje.“** Lebo v srdci každého človeka je ukrytá nádej ako túžba a očakávanie niečoho dobrého. Veď žijeme pre prítomnosť. Pre ľudí, ktorí sú pri nás a okolo nás.

L. Šťastná

JEDNO KRÁSNE MIESTO POZNÁM

DUBODIELSKY HYMNUS

V dušičkovom období sa človek pozastaví a spomína na svojich blízkych. V našom prípade to bolo o to aktuálnejšie, nakoľko sa tento rok pobral na druhý svet náš tata (Viliam Kopecký).

Spomienky nám často ožívajú, keď si jeho vnúťatá vyhrávajú na harmonike. Pri týchto spomienkach si rád zaspievam piesne, ktoré často hrával. Predstavujem si, ako tata teraz niekde na druhom svete tak isto hrá a spieva s Lackom Poštrkom, s ktorým pred viac ako dvadsiatimi rokmi založili Dubienku.

S nostalgiou spomínam na nedeľné popoludnia, kedy mávali na rodičovskej chalupe v zadnej kuchyni nácviky v pravidelnej zostave tata – Vilko Kopecký, Paľko Jasnický, Lacko Poštrk, objavil sa aj Jožko Chorvát a Rehor Judiny. Tu sa mi vynára aj spomienka na detstvo, keď sa dolným koncom ozývala hra na trúbke uja suseda Viktora Štefanecha, ktorý tiež v nedeľu popoludní hrával. A keď vidím a počujem seniorov v dubodielskych krojoch spievať v kostole, o to väčšiu radosť mám, pretože viem, že o niečom takom vo svojich predstavách sníval aj tata. Často o tom diskutoval s ďalším dubodielskym patriotom Tonkom Mikulom. Škoda, že si už tata nemôže zahrať, zaspievať a radovať sa spolu s nami.

V roku 2003 zložil tata text piesne, znotoval ju a nazval Jedno krásne miesto poznám – Dubodielsky hymnus.

Veľmi často túto pieseň hrali a spievali pri rôznych príležitostiach.

Vďaka členom – pokračovateľom Dubienky, ktorá si na túto pieseň spomenula, sme sa pustili do hľadania. Na naše prekvapenie sme našli originál so slovami aj znotovanú melódiu. Potešilo nás, ako sa k dedkovmu dielu postavila jeho vnučka Mirka, ktorá pieseň oživila a doplnila akordmi. Som rád, že toto dielo nezostane založené v šuplíku. Chceme, aby ožilo a žilo v hlasivkách a srdciach ľudí, ktorým Dubodiel a jeho okolitá príroda prirástlo k srdcu. Kto vie, či na druhom svete nesedia títo naši rodáci pod košatým dubom a spievajú si piesne o ich milovanom Dubodiele. Veľmi by nás potešilo, keby jeho vnučka mala možnosť zahrať s harmonikou danú pieseň v sprievode krojovanej Dubienky.

syn Daniel Kopecký s rodinou

ZÚČASTNILI SME SA WORKSHOPU RUNWAY PROFESIONÁLI Z KULTÚRY

Ako určite viete, Trenčín získal prestížny titul Európske hlavné mesto kultúry 2026. Pri tejto príležitosti vznikol projekt Trenčín 2026, ktorý mesto a región nielenže prepája s Európou, ale zároveň vytvára nové možnosti v rámci kultúry, vzdelávania a rozvoja.

Takúto šancu sme bez pochyby chceli využiť aj my, preto sme sa prihlásili do vzdelávacieho kurzu RUNWAY CULTURE PROFESSIONALS, ktorý je určený pre ľudí pohybujúcich sa v oblasti kultúry. Jeho cieľom je budovanie a rozvoj zručností, schopností a postupov, ktoré sú nápomocné pri zvládaní rôznych pracovných výziev, nielen v oblasti kultúrneho manažmentu.

Workshopom, ktorý trval 4 mesiace, nás sprevádzali uznávaní lektori z Veľkej Británie, Poľska, Maďarska a Česka. Pomohli nám lepšie sa zorientovať v témach strategického plánovania, vedenia ľudí a tímu či budovania značky. Našimi kolegami sa stali inšpiratívni, no hlavne odhodlaní ľudia – zástupcovia kultúrnych centier, galérií, divadiel, televízie či univerzít, ktorí sa aj napriek aktuálnej neľahkej situácii v kultúre nevzdávajú svojej integrity.

Prečo sme sa rozhodli zúčastniť? Hlavnou motiváciou bol náš záujem pracovať pre vás a robiť veci opäť na vyššej úrovni. V našej obci a hlavne našich obyvateľoch totiž vidíme veľký potenciál. Žijeme v nádhernej prírodnej lokalite, máme zaujímavú históriu a udržiavame si svoje tradície

a folklór. Sme hrdí, že je medzi nami stále viac ľudí, ktorí sú iniciatívni, angažujú sa na kultúrno-sociálnom dianí alebo chcú byť jednoducho užitoční v akomkoľvek smere a prispievať k pozitívnemu rozvoju a povedomiu obce.

Všetky zručnosti a myšlienky, ktoré sme si z tohto kurzu odniesli, by sme chceli zúročiť na ešte lepšiu spoluprácu a komunikáciu s vami, občanmi a dobrovoľníkmi. Pretože ste to práve vy a naše spoločné hodnoty, vďaka ktorým sme schopní dosiahnuť skvelé veci a ktoré vytvárajú našu kultúru.

Lenka Černá

ROZHOVOR KU KNIHE

Zaujímate sa o históriu Dubodielu a zároveň patríte k fanúšikom literatúry z krimi prostredia? V tom prípade by vo vašej knižnici nemala chýbať knižná novinka Vraždy a popravy pod Inovcom, ktorú napísal náš rodák, pán František Malec!

Autor sa narodil a vyrástol v Dubodiele, študoval v Trenčíne a Nitre. Pracoval v redakciách Roháč, Večerník, Nedeľná Pravda, Hospodárske noviny a PLUS 7 DNÍ. Písal pre divadlá, pre Slovenskú televíziu a najmä pre Slovenský rozhlas. V roku 2013 taktiež vydal knihu kabaretných piesňových textov Rypáky v koryte.

Kniha Vraždy a popravy pod Inovcom mapuje udalosti od konca 16. storočia až po obdobie začiatkov budovania socializmu v Československu. Dočítate sa v nej napríklad o katovi z Trnavy, ktorý prišiel do Dubodielu, aby vykonal hrdelný trest, o prípade obetí hájnikov z Kulháňa či o vražde a upálení hájnika Štefana Kováčika.

Toto publicistické dielo je navyše ilustrované archívnymi dokumentmi a fotografiami a čitateľ sa dozvie aj o spoločenských pomeroch v jednotlivých obdobiach.

Kniha bola slávnostne uvedená na krste, ktorý sa konal začiatkom septembra v našom kultúrnom dome. Túto udalosť si, samozrejme, nenechali ujsť ani naši obyvatelia, ktorí zaplnili celú sálu a spomínali na prípady, ktoré si mnohí z nich sami pamätali z rozprávania. Program spestril aj hudobný hosť, Divadlo DIVÁ HUS z Nity. Na záver podujatia nasledovala autogramiáda a diskusia s autorom.

Zmeškali ste túto udalosť? Prečítajte si rozhovor so samotným autorom, ktorý nám prezradil detaily o knihe! Rozhovor si zároveň môžete pozrieť aj na našej facebookovej stránke Obec Dubodiel.

ROZHOVOR

„Knihu Vraždy a popravy pod Inovcom som písal predovšetkým pre ľudí z mojej rodnej dediny, pre ľudí z tohto kraja a okolitých obcí. Jednak som chcel ukázať vždy tú dobu, v ktorej ľudia žili, v akých podmienkach a samozrejme aj podať taký odkaz dnešku, že musíme dávať pozor, aby sa nestávalo to, že zlo zostane zámerne nepotrestané.“

Prečo práve lokalita Inovca a výber tejto témy?

„Výber miesta je jasný, pretože som sa narodil a vyrástol v Dubodiele. Inšpiráciou mi bola kniha Antona Mikulu a Mareka Ďurča – Obec Dubodiel: dejiny od najstarších čias po súčasnosť, kde je aj kapitola Tragédie v obci, a tam sa píše o týchto udalostiach, o ktorých, aj keď nie o všetkých, píšem aj ja vo svojej knihe. Takže inšpirovala ma práve tá kniha a bol som tiež zvedavý, prečo sa napríklad prípad zabitia hájnika Štefana Kováčika nevyšetрил, prečo neboli potrestaní páchatelia a chcel som zistiť aj o tých ďalších udalostiach, ktoré sa odohrali buď priamo v našich lesoch, alebo aj v blízkom okolí, ako je polesie Kulháň.“

Aké boli začiatky vašej práce?

„Začínal som tak postupne, skúšal som najskôr osloviť pamätníkov, ktorí si ešte pamätajú na to obdobie konca 40. rokov 20. storočia, medzi ktorými je napríklad aj moja mama. Poznám aj niektorých aktérov prípadu kapitoly Smrť hájnika Štefana Kováčika, ale aj ďalší pamätníci z Dubodielu alebo z okolia. Čerpal som napríklad aj z kroniky Cimennej, keďže táto dedinka je prepojená s Dubodielom tým, že sú v jednej farnosti a boli tam aj príbuzenské zväzky.“

Ako dlho ste pracovali na knihe?

„Práca trvala asi 3 až 4 roky s tým, že na začiatku som musel bádať, kde hľadať pramene, keďže nie som historik, ale myslím si, že všetko, čo sa k týmto prípadom dalo nájsť, som našiel. Dokonca v knihe používam ako ilustrácie aj niektoré dokumenty – napríklad list, v ktorom správca panstva Bánovce na konci 16. storočia pozval trnavského kata, aby tu v Dubodiele vykonal hrdelný trest.“

Odkiaľ ste čerpali fakty a informácie?

„Hľadal som materiály v Slovenskom národnom archíve v Bratislave a veľa materiálov som našiel aj v Štátnom archíve v Topoľčanoch, pretože tam sú materiály, ktoré sa týkajú bývalého okresu Bánovce nad Bebravou, keďže Dubodiel patril do roku 1960 pod tento okres. Ďalej som si našťudoval diela našich historikov, či už to bolo k histórii novoveku, pretože práve prvý prípad je z konca 16. storočia, alebo to boli práce, ktoré sa týkali obdobia konca 2. svetovej vojny a SNP, ale aj materiály zo 40. rokov, keď sa menila spoločensko-politická situácia v Československu a keď v roku 1948 prebrala moc Komunistická strana, takže som čerpal aj z prác historikov, ktorí vydávajú svoje práce v Ústave pamäti národa.“

Ktorý prípad vás zaujal najviac?

„Mojou srdcovou záležitosťou je najmladší prípad, Vražda a upálenie hájnika Štefana Kováčika, ktorý pochádzal z Trenčianskeho Jastrabia, ale pracoval tu v týchto lesoch. Vedel som už od detstva, že sa tu odohral nejaký takýto prípad, ale veľmi sa o tom nehovorilo, akoby sa na to zabudlo, až vlastne spomínaná kniha Antona Mikulu a Mareka Ďurča ma podnietila, aby som začal pátrať, prečo to dopadlo tak, ako to dopadlo a čo sa stalo s vyšetrovaním. A keďže som v rámci hľadania pamätníkov, materiálov a zdrojov objavil vnučku a vnuka Štefana Kováčika, tak som vďaka nim získal nejaké informácie o ich rodine a osudoch, taktiež som získal jedinečné fotografie z ich rodinného albumu, za čo im pri tejto príležitosti zároveň chcem poďakovať. Aj vzhľadom na tieto skutočnosti, vždy keď sa vraciam do Dubodielu a idem po cestách a po trasách, kde sa tento zavraždený muž pohyboval, zároveň ešte žijú aj pamätníci, mám také zmiešané pocity... Jeden pocit je radosť z toho, že som zistil k prípadu všetko, čo sa dalo, no zároveň prežívam pocity smútku z toho, čoho všetkého je človek schopný.“

Lenka Čemá

ŠPORTOVÉ REPORTÁŽE V ROZHLASE A TELEVÍZNE PRENOSY V MINULOSTI

Jedným z mála obyvateľov Dubodiela, ktorí mali začiatkom 50. rokov minulého storočia rádio na baterky, bol aj Ján Petrik, ktorý býval v „Štubrikových“ dvore naproti budove bývalej pošty. Chodili sme k nemu počúvať reportáže z hokejových zápasov majstrovstiev sveta. Jedným z reportérov bol vtedy neskôr veľmi populárny Gabo Zelenay.

U pána Petrika sa schádzali chlapi z dvora, jeho známi z dediny, medzi nimi aj riaditeľ školy pán Spišiak a my chlapi z okolia. Záujemcov o reportáže z hokeja bývala plná kuchyňa.

Raz prišiel aj šofér autobusu (nebol z Dubodiela), ktorý s malým autobusom vošiel až do dvora a odstavil ho pred dverami domu pána Jána Petrika. Po skončení hokeja pán Spišiak povedal: „Deti choďte domov, lebo tu sa bude nadávať na hokejistov, ktorí prehrali zápas.“ Chlapi potom popri hodnotení hokeja do neskorých večerných hodín popíjali slivovicu a s nimi aj šofér autobusu, ktorému nevadilo, že mal zavčas ráno spoj do Bán-

viec nad Bebravou. Bol súci skôr do postele ako za volant autobusu, ale akýmsi zázrakom vycúval z dvora bez jeho poškodenia.

O pár rokov neskôr, keď obec ešte nebola elektrifikovaná, chodili sme pozerať prenosy krasokorčuľovania v televízii do Patrovca. V kaštieli bolo Lesnícke učilište, kde už mali aj televízor. V tom čase patril k najlepším krasokorčuľiarom na svete Slovák Karol Divín. Výpravu do Patrovca viedol pán Gabovič, vedúci predajne potravín, športový nadšenec, ktorý sa venoval aj futbalu v obci. Peši a potme sme išli cestou do Hraníc, potom skratkou cez pasienok a okolo Skukál-

ka sme došli do kaštieľa. Po skončení prenosu spokojní so športovým zážitkom sme sa neskoro večer vrátili tou istou cestou domov.

Koncom 50. rokov, keď už bola v obci elektrina a aj televízory v dedine malo pár ľudí, pozerali sme hokej z Majstrovstiev sveta v roku 1959 v Prahe v starom kultúrnom dome. Televízor požičal pán Gabovič, postavil ho na javisko, pod ktorým boli desiatky záujemcov o hokej. Obrazovka bola malá, občas aj „zrnitá“, ale muselo nám to stačiť, keď sme chceli vidieť hokej, aký sa hrá na majstrovstvách sveta.

Viliam Petrik

PRÍHODY Z MINULOSTI Z ÚSTNEHO PODANIA

V minulosti ľudia v Dubodiele až tak neholdovali alkoholu ako v iných dedinách. V miestach, kde alkohol ruinoval materiálne aj duchovne ľudí, zakladala cirkev protialkoholické spolky.

V Dubodiele sa spomínal žobrák Vančo a Beďar, ktorí prepili svoj majetok a zostali na ťarchu obce, bývali preto na pastierni.

Bežne sa v domácnostiach používal alkohol-kvit. Pri „starostiach“ sa „zarábalo“ pálené pre ženy s esenciami, chlapi pili hriate. Zdokonalením domácich „zariadení“ sa objavujú kvalitné ovocné destiláty, ktoré sa vyrábali s veľkým strachom z vysokých pokút.

***

Strýco vozil židovi Beckovi tovar, ktorý nakúpil v Bánovciach. Niekedy viezol len súdky na pálenku a kvit. Strýco sa pripravil, keď s ním nešiel Beck, sklepal obruč, navrtal dierku, odliat asi pol litra, zastrúhaným drevkom zapchal dierku, obruč posunul namiesto. Žid skontroloval pečať. Bola v poriadku, no v sude chýbalo. Keď sa to stalo druhýkrát, dohovárал Beck židovi v Bánovciach, že zle dolieva. Potom už Beck chodieval spolu so strýcom.

***

Na výročnej schôdzi urbáriátu v krčme, hostinský vyvolával mená urbárikov, ktorým odmenou bol pohárik hriateho. Pokiaľ tam menovaný nebol, povedal „daj nám Pán Boh zdravie“ a vypil hriate. Potom čítal ďalšie mená.

***

Teta dovoľila doniesť „zariadenie“, ktoré bolo vyrobené

podľa najnovších poznatkov, do letnej kuchyne, ktorá bola ako stvorená na takéto práce. Bratia sa starali, aby otec mal „niečo do čaju“ a tak sa potom ušlo aj tete.

Ja som sa hral s ťažkou visiacou zámkom, v ktorej niečo hrkalo. Zistil som, že po otočení zámky sa zamknutá zámka otvorí. Ukázal som to aj bratovi.

Keď teta prišla na „koštovku“, nepáčilo sa jej, že sa so zámkom hrám.

„Polož to na okno, lebo ešte vytratíš kľúčik,“ povedala. Zámku si doniesla z Čiech a mala v ňu veľkú dôveru.

Jej zahriaknutie vzbudilo u mňa vzdor a tak som nebadane prehlásil, že viem otvárať zámky. Teta moju „hlášku“ hneď nezaregistrovala, až keď som to zopakoval.

Zobrala zámku z okna, zamkla a podala mi ju so slovami: „No otvor“ a sadla si na stolicu.

Zámku som pohrkaním za chrbtom otvoril, schoval do rúk, zamrmal: „abraka-dabraka,“ fúkol na ruky a otvorenú som ju ukazoval prítomným.

Teta vyskočila zo stoličky: „Ja som ju zle zamkla,“ povedala.

Znovu ju zamkla, presvedčila sa, že je zamknutá a podala mi ju: „Teraz otvor!“

Kúznelstvo sa opakovalo, len som viackrát fúkal na ruky.

„Môžeš fúkať aj do riti,“ povedala.

Ja som víťazne ukázal otvorenú zámku. Nahnevaná teta so zámkom odišla.

František Judiny

LIEČBA

Lekár sklamane potriasol hlavou. U pacienta sa neprejavovalo nijaké zlepšenie. Už desať dní starý pán vôbec nereagoval na liečbu. Vzdal sa. Na nemocničnom lôžku akoby nemal vôľu bojovať o život. Keď ho na druhý deň lekár navštívil, znova potriasol hlavou. Ale od prevkape-
nia. Všetky výsledky starého pána sa vrátili do normálu. Sedel opretý o podušky a vrátila sa mu aj farba.

„Čo sa stalo?“ – pýtal sa lekár. „Včera sme sa báli o váš život a teraz všetko zázračne funguje. Smiem vedieť, čo sa stalo?“

Starý pán sa usmial. Prisvedčil a povedal: „Máte pravdu. Včera sa naozaj niečo stalo. Prišiel ma navštíviť vnúčik

a povedal mi: „Deduško, musíš sa vrátiť hneď domov. Pokazil sa mi bicykel.“

DVAJA VLCI

Raz večer rozprával starý otec svojmu vnukovi o „bitke“, ktorá prebieha vo vnútri každého človeka.

Povedal mu: „Chlapče, tá bitka v každom z nás je ako bitka medzi dvoma vlkami. Jeden je zlý. Je to zlosť, závišť, sebeckosť, hrubosť, nenávisť a faloš...“

Ten druhý je dobrý. Je to radosť, pokoj, láska, nádej, skromnosť, láskavosť, štedrosť, súcit...“

Vnuk sa zamyslel a po chvíli sa opýtal: „A ktorý vlk zvíťazí?“

A starý otec odpovedal: „Ten, ktorého kŕmiš...“

ROZPRÁVKOVÁ CESTA LESOM OČARILA DETI AJ Dospelých

Začiatkom septembra, počas krásneho slnečného dňa, sa na vršku Vinohrádok uskutočnila rozprávková cesta lesom, ktorá priniesla dobrodružstvo, radosť a zábavu pre všetky vekové kategórie. Tento rok sme prvýkrát vyskúšali nové miesto, ktoré sa ukázalo ako skvelá voľba – prírodné prostredie dodalo celej akcii čarovnú atmosféru.

Malí účastníci si mohli zmerať svoje sily, vyskúšať šikovnosť, prejavit' svoju nebojnosť a kreatívne myslenie na jednotlivých stanovištiach, kde na nich čakali rôzne známe aj menej známe rozprávkové bytosti: princezná Elza a Anna, Zlatá priadka a Martinko Klingáč, Dedko ťahajúci repu, Kubko a Maťko, Mickey a Minnie, Indiáni, Trolovia či legendárny Dlhý, Široký a Bystrozraký. Niektoré menšie deti trochu vystrašili Čert a Kača, zbojník Jurošík a Praľudia, ktorí boli fakt neuveriteľne skutoční ☺

Aj keď sa deti počas cesty museli popasovať s rôznymi nástrahami a úlohami, ktoré im zadali rozprávkové postavičky, všetci splnili cieľ, a to... vyslobodiť princeznú z rúk zbojníka.

Po úspešnom splnení všetkých úloh čakala na deti odmena – každé z nich

si odnieslo malý darček na pamiatku a macko PomBär porozdával deťom za ich usilovnosť a vytrvalosť chrumkavé balíčky. Spoločný deň pokračo-

val veselou opekačkou, kde si všetci pochutnali na dobrotách a vymenili si zážitky. Deti sa mohli ďalej vyšantiť v detskom kútiku, ktorý bol plný príjemných aktivít, hier a smiechu.

Veľká vďaka patrí najmä všetkým rozprávkovým postavičkám, ktoré svojím nasadením a kostýmami dotvorili tú pravú rozprávkovú atmosféru, ako aj všetkým pomocníkom a sponzorom, bez ktorých by sme tento čarovný deň nemohli zrealizovať.

Ďakujeme tiež všetkým, ktorí prišli a svojou účasťou a podporou vytvorili jedinečný zážitok, na ktorý nám zostanú krásne spomienky.

Už teraz sa tešíme na ďalší ročník rozprávkovej cesty lesom, ktorý priniesie ďalšie nové dobrodružstvá!

Iveta Máliková

ZO ŽIVOTA MATERSKEJ ŠKOLY

Brány našej materskej školy sa otvorili dňa 2.9.2024. V tomto školskom roku 2024/2025 navštevuje materskú školu 44 detí, ktoré sú rozdelené na dve triedy. Naše najmladšie deti z triedy Zajačiky zažili svoje prvé dni v materskej škole.

Mesiac september je zameraný predovšetkým na adaptáciu detí v prostredí MŠ, nakoľko sa v tejto triede nachádzajú nové deti, ktoré sa potrebujú zoznámiť s novým prostredím, novými kamarátmi, pani učiteľkami a nadobudnúť pocit bezpečia. Slzičky postupne opadávali a deti sa čoraz viac a viac začali adaptovať a postupne si zvykli na prostredie materskej školy. Starší kamaráti z triedy Slniečka sa už ničoho nebáli.

Deti si spoločne počas tohto septembra spievali, učili sa básničky, riekanky, hrali hudobno-pohybové hry, maľovali. Ani sme sa nenazdali a po dlhých, teplých dňoch sa k nám hlásila jeseň.

Mesiac október sa niesol krásnym, slnečným počasím, ktoré sme sa snažili tráviť čo najviac na čerstvom vzduchu. Deti z našej materskej školy privítali jeseň, ako sa patrí. Nemohla chýbať akcia s názvom Šarkaniáda, v rámci ktorej sme spolu s deťmi púšťali šarkanov. Deťom sa let šarkanov veľmi páčil.

Tento jesenný mesiac sme si spríjemnili ďalšími rôznymi aktivitami, ako napríklad pečením jablkových muffínov či jesenným dňom v MŠ. V spolupráci s rodičmi bolo úlohou detí priniesť do MŠ výtvar z jesenných plodov. Ďakujeme všetkým rodičom za spoluprácu, že pomohli svojim deťom

so zhotovením výtvorov. Jednotlivé výtvory sme si spolu s deťmi odprezentovali. Zhotovili krásne jesenné výtvory, ktoré nám skrášľovali priestory materskej školy.

Dňa 15.10. nás poctila svojou návštevou dobre naladená, usmievavá speváčka Simsalala, ktorá sa nám postarala o príjemné dopoludnie. Prišla aj s obľúbenou rozprávkovou postavičkou Mickey Mouse. Spolu s deťmi si zaspievali, zatancovali, zacvičili. Rozžiarené očka detí boli pre nás znamením, že sa deťom hudobné predstavenie veľmi páčilo.

V októbri, ktorý patrí úcte k starším, nezabúdame ani my na naše babky a dedkov. Pri tejto príležitosti sme pripravili pre nich krátky program v podobe básní a piesní. Na záver vystúpenia čakal pre starkých od svojej vnučky, vnúčika aj malý darček a taktiež malé občerstvenie. Strávili sme spoločne príjemné popoludnie.

Mesiac november priniesol do našej materskej školy nový zážitok. Spolu so žiakmi základnej školy sme naše staršie deti z triedy Slniečka prihlásili na kurz korčuľovania v Bánovciach nad Bebravou. Záujem bol veľký a nadšenie ešte väčšie. Deti absolvovali 5-dňový kurz korčuľovania, na ktorom sa im každý deň venovalo niekoľko inštruktorov. V pondelok odhodlané očka detí nastupujúcich na ľad, vyzbrojení korčuľami, prilbou a pomocnými brámkami. Deti sú úžasne učenlivé a chtvivé. To platilo aj o tých našich. Niektorí už v prvý deň skúšali korčuľovanie bez pomoci. Týždeň utiekol ako voda a v piatok dokázalo každé dieťa korčuľovať samostatne, oporné bránky zostali za mantinelom. Odmenou a veľkou pýchou detí v tento deň bola medaila a pochvala, ktorú dostali od inštruktorov. Už teraz sa tešíme na ďalší ročník.

Obec Dubodiel pozvala predškolákov, aby sa zúčastnili vystúpenia pre tohtoročných jubilantov. Veríme, že sme oslávencov potešili našimi básňami a piesňou.

Na adventnom venci horí prvá sviečka. Materskú školu zdobí vianočná výzdoba. V očiach detí sa zračí zvedavosť. Čo sa to deje? Budeme mať aj vianočný stromček? Kedy príde Ježiško? Nájdeme si niečo pod stromčekom? Nielen doma, ale aj v škôlke sa deti počas adventu pripravujú na narodenie Božieho dieťaťa. Hovoríme o tradíciách a zvykoch nášho kraja. Spievame vianočné piesne a koledy, zdobíme stromček, pečieme medovníky. Počas tejto vianočnej atmosféry prichádzajú do škôlky pracovníčky z centra prevencie a kontroly zraku, ktoré vykonávajú skríningové vyšetrenie zraku u malých aj veľkých škôlkarov. Deti to v prostredí materskej školy zvládli veľmi dobre, nakoľko ide o miesto im dobre známe a cítia sa tu bezpečne.

Pani učiteľky nelenili, vymysleli a pripravili výrobky na vianočné trhy. Tie sa tento rok konali v našej obci pod Inovcom 14. decembra. Naši verní zákazníci, naši škôlkari nás potešili v tento deň a prišli aj k nášmu stánku. Za podporu vám veľmi pekne ďakujeme a tešíme sa na trhy už budúci rok.

Ukončením tohto kalendárneho roka je pre nás vianočná besiedka. Zišli sa priatelia našej materskej školy. Deti vystúpili s básňami a piesňami, spievali malému Ježiškovi.

Svojim najbližším odovzdali malý darček, vianočnú guľu, ktorú vyrábali v škôlke a ktorá bude zdobiť ich vianočný stromček. Sú pred nami sviatky rodiny, pokoja a veselosti.

Milé deti, drahí rodičia, priatelia materskej školy a spoluobčania, kolektív materskej školy vám praje šťastné a veselé Vianoce prežité v kruhu najbližších, naplnené láskou, pokojom a do nového roka 2025 zdravie a Božie požehnanie.

Bc. Terézia Prechádzková, Bc. Barbora Fodreková

Šarkaniáda

Vystúpenie pre seniorov

Simsalala

SPOZA ŠKOLSKÉJ BRÁNY

Školský rok 2024/2025 sme slávnostne otvorili 2. septembra. Do prvej triedy nastúpilo deväť prvákov (z toho 5 dievčat a 4 chlapci). Celkový počet žiakov v základnej škole je 34, čo je v porovnaní s minulým školským rokom a 4 žiakov viac. V materskej škole máme dve triedy a celkový počet detí navštevujúcich MŠ je 44.

Pred rokom sme obnovili vonkajší priestor vstupu do základnej školy. Tento rok sme počas prázdnin zrenovovali priestor šatne základnej školy. Zveľadený exteriér aj interiérom robí radosť pri vstupe do základnej školy každý deň. Chcem sa poďakovať našim dôchodcom, ktorí sa podieľali na renovácii a p. Olešákovi, ktorý nám šatňu vymaľoval.

Život v škole je veľmi rôznorodý. Okrem vyučovania a učenia nám prináša mnoho zaujímavostí, podujatí, akcií. Snažíme sa, aby sme ponúkali rôznorodé aktivity od športových cez kultúrne, spoločenské. Každoročne organizujeme exkurzie, besedy, divadelné predstavenia, výlety. Dôraz kladíme aj na záujmové útvary. V materskej škole máme tento rok dva krúžky. Folklórny vedie p. Ing. Kardošová a krúžok anglického jazyka p. zástupkyňa Bc. Prechádzková. V základnej škole máme krúžok Šikovniček s p. Mgr. Rovňanovou a Lego krúžok s p. Mgr. Malecovou.

Zapájame sa aj do súťaží v anglickom jazyku, informatike a matematike. V jazykovej súťaži s názvom Wocabee z anglického jazyka sme boli už druhý rok po sebe úspešní. Minulý rok sa tretiakom (terajší štvrtáci) a tento rok opäť žiakom 3. triedy, podarilo získať v okresnom kole Jazykového šampionátu skvelé 1. miesto. Bol to mimoriadny úspech. Žiaci postúpili do krajského kola, kde spomedzi všetkých základných škôl v Trenčianskom kraji obsadili 12. miesto. Veríme, že dosiahnuté úspechy ich budú motivovať nielen v zapojení sa do súťaže aj na budúci školský rok, ale i k používaniu aplikácie Wocabee. Vďaka tejto aplikácii sa učia nové slovíčka z anglického jazyka pohodlne, rýchlo a zábavnou formou. Zároveň sú príkladom toho, že aj na „malej škole“ môžeme dosahovať veľké úspechy. Srdečne im blahoželáme.

Zapojili sme sa taktiež do online súťaže v predmete informatika, pod názvom iBobor. V kategórii Drobec súťažili druháci a tretiaci. V kategórii Bobrik súťažili žiaci 4. ročníka. V nadchádzajúcich dňoch nás čaká aj matematická súťaž Pytagoriáda. Je zameraná na riešenie matematických úloh a finančnú gramotnosť. Školského kola sa zúčastnia tretiaci a štvrtáci. Pytagoriáda bude prebiehať 10. decembra a budeme ju realizovať priamo na hodine matematiky v počítačovej učebni. Úspešní riešitelia postúpia do okresného kola. Veríme, že sa našim žiakom bude dariť rovnako, ako v angličtine.

Potešujúca pre nás je správa, že naša základná škola bola vybraná do tretieho kola digitálneho vybavenia škôl, ktoré sa uskutočňuje pod záštitou ministerstva školstva. Nové vybavenie počítačmi do počítačovej učebne je pre školu už naozaj nevyhnutné. Vďaka zriaďovateľovi môžeme od tohto školského roka využívať optický internet, čo naozaj veľmi oceňujeme nielen na hodinách informatiky, ale vždy počas práce s interaktívnymi tabuľami vo výchovno-vzdelávacom procese v materskej a taktiež základnej škole.

Na rozvíjanie pohybových zručností bol zameraný kurz korčuľovania. Absolvovali sme ho posledný novembrový týždeň spolu s triedou MŠ (5 – 6-ročné) na Zimnom štadióne v Bánovciach nad Bebravou. Pod vedením skúsených trénerov si účastníci osvojovali základy korčuľovania. Skúsenejší korčuliari mali možnosť zdokonaľovať svoje zručnosti. Všetci sme však svorne vyhodnotili korčuľovanie ako výbornú akciu a už teraz sme sa prihlásili na korčuľovanie aj v nasledujúcom školskom roku.

Svojím vystúpením sme básňami, piesňami a tancom potešili našich jubilantov v kultúrnom dome. Deti materskej školy a žiaci základnej školy sa budú prezentovať pod vedením pani učiteľiek tiež na vianočnej besiedke, ktorej prípravy sú v plnom prúde.

Začiatkom decembra sme našu ZŠ s MŠ Dubodiel prihlásili do pripravovanej reformy Vzdelávanie 21. storočia. V súčasnosti sa základné vzdelávanie delí na dve etapy. Prvý stupeň zahŕňa 1. až 4. ročník a druhý stupeň zahŕňa ročníky 5. až 9. Podľa pripravovanej reformy nastane zmena a základné vzdelávanie sa rozdelí na tri cykly:

1. cyklus (1. – 3. ročník)
2. cyklus (4. – 5. ročník)
3. cyklus (5. – 9. ročník).

Naším zámerom je, aby v Základnej škole v Dubodiele boli obidva cykly: prvý aj druhý. Úspech tohto zámeru však do veľkej miery závisí aj od rodičov, Preto – v prípade, že naša škola bude vybraná do reformy –, plánujeme všetky otázky súvisiace s touto zmenou komunikovať na stretnutí s rodičmi a so zriaďovateľom. Od školského roku 2026/27 však bude reforma povinná pre všetky školy a nás čaká dôležité rozhodnutie. Verím, že nám osud našej školy nie je ľahostajný a rozhodneme sa správne.

S príchodom adventu prichádza do školy vianočná atmosféra. Veľmi sa tešíme na príchod Mikuláša, na Vianoce a na zimné prázdniny. Potešila by nás bohatá nádielka snehu, aby sme si mohli dosýta užiť zimné radovánky.

V mene detí MŠ, žiakov ZŠ, zamestnancov školy i vo svojom mene prajem všetkým čitateľom šťastné a veselé Vianoce a všetko najlepšie do roku 2025

Mgr. Andrea Malecová, riaditeľka školy

*Priaznivcov plesu
srdečne pozývame na*

27. ŠKOLSKÝ PLES

15. 2. 2025 o 20.00 h

v KD v Dubodiele.

Vstupné na osobu: 40 eur

Do tanca hrá skupina ZUNABAND

*Rezervujte si, prosím,
včas lístky na t. č. 0907 330 770*

STRETNUTIA DETÍ

S myšlienkou o pravidelných stretnutiach s deťmi sme sa pohrávali už dlhšiu dobu. Chceli sme pre deti niečo viac, niečo také pekné, ako sme zažívali my kedysi ako deti:) Miesto, kde si nájdeme kamarátov, kde si môžeme zaspievať, kde sa dozvieme niečo nové a veľa sa naučíme. Pre nás to boli pravidelné piatky u súrodencov Janka a Zdenky Kyselícových – piatkové popoludnia. Zo stretnutia sme išli potom spoločne do kostola, kde sme sprevádzali piesňami svätú omšu.

Začiatkom nového školského roka sme oslovili pána farára Ľ. Utekala, či súhlasí s našou myšlienkou a dovolí nám pravidelné stretnutia pre deti na fare. Jeho odpoveď bola hneď jasná. Tak sme začali tvoriť program. Musím priznať, že na začiatok to bolo trochu nesmelé, ale zato pre deti nové a zaujímavé. Mnohí z vás sa pýtali, ako také „stretnutie“ funguje. Na začiatku sa vždy pomodlíme, tému sa snažíme zamerať podľa toho, aký kresťanský sviatok nás čaká. Celý „stretnácky“ príbeh je venovaný tejto téme. Ale aj nacvi-

čujeme piesne, ktoré potom spievame na detskej sv. omši. Deťom pomôžeme vytvoriť niečo pekné, zaujímavé, zamaškrťme si niečo zdravé, ale s hrou ide všetko ľahšie, a preto sa hráme s deťmi rôzne hry.

Cieľom týchto stretnutí je, aby sa naše deti viac zapájali a vytvorili komunitu detí a mládeže, ktoré budú s radosťou spievať a hrať na oslavu Pána Ježiša v našom kostolíku. Aby vedeli, že majú kamarátov, na ktorých sa dá spoľahnúť. Tak ako my – Veronika, Jitka, Martuška a ja, keď sme spolu každé piatky s radosťou chodili na stretnutie a potom do kostolíka. Tam, kde spievame až doteraz a naše priateľstvá pretrvávajú.

Milé deti, mládež, pozývame každého jedného z vás každú druhú sobotu v mesiaci na naše „stretnutie“ na fare. Veľmi, veľmi radi privítame medzi nami aj deti 10- a viacročné, pre ktoré zabezpečíme primeraný program ich veku. Tešíme sa na vás!

Ad'a Solčanová

NAŠI JUBILANTI OSLAVOVALI

Sviatočný deň.
Na chvíľu zláskavel čas.
Zastavil sa, aby nám dovolil zaspomínať,
Aby nám umožnil dotknúť sa slnka,
Osláviť človeka.

Posledný novembrový deň sa konalo v kultúrnom dome malé posedenie pre našich jubilantov, ktorí sa v tomto roku dožili významných životných jubileí.

50 rokov

Mariana Boriková
 Miriam Doktorová
 František Ďurech
 Milan Ďurech
 Igor Hostačný
 Roman Hromník
 Adriana Chrenková
 Mária Jasnická
 Gabriela Judinyová
 Jozef Kopecký

Milada Krausková
 Richard Laško
 Dušan Malec
 Elena Malecová
 Erika Malecová
 Jaroslava Michalechová
 Jana Obstová
 Blažena Petriková
 Marína Piteková
 Martin Štefanech
 Ingrid Valková

60 rokov

Terézia Balážová
 Jozef Jasnický
 Jaroslav Judiny
 Lenka Judinyová
 Katarína Letašiová
 Danka Linhartová
 Ján Malec
 Alena Malecová

Dušan Mikula
 Jana Mikulová
 Božena Milovská
 Anton Petrik
 Jaroslav Petrik
 Janka Petriková
 Soňa Petriková
 Ingrid Prechádzková
 Blažena Urbanová

70 rokov

Oľga Doktorová
 Katarína Kamencová

Mária Kopecká
 Amália Kyselíková
 Emil Petrik

80 rokov

Anton Hostačný
 Anton Chrenko

Ján Petrik
 Jozef Petrik
 Mária Prechádzková

90 rokov

Pavel Obst

25. výročie sobáša

Dušan a Božena Malecoví
 Dušan a Gabriela Malecoví
 Tibor a Katarína Sílešovi

40. výročie sobáša

František a Margita Červení
Vladimír a Božena Milovskí
Anton a Anna Petříkoví
Stanislav a Anna Petříkoví
František a Angela Žáčiková

50. výročie sobáša

Jozef a Mária Kopeckí
František a Margita Ševcechovi

Milí naši jubilanti! Tešte sa z každého rána, tešte sa z každej jednej chvíle, ktorú v živote prežijete, buďte šťastní v kruhu vašich najbližších a najmilších.

JP

„Touto cestou sa chcem v mene všetkých poďakovať pánovi starostovi, poslancom ako aj zamestnancom obecného úradu, ktorí ani tento rok nezabudli na nás, jubilantov.

Veľmi príjemné posedenie, s výbornou kapustnicou, občerstvením, darčekom a milým vystúpením detí z našej základnej a materskej školy. Naozaj boli zlatí a malí folkloristi nemali chybu. Veľmi sa nám páčilo aj vystúpenie našej heligonkárky Nelky Ševcechovej a jej sestry Lindušky. Pekne sme si zaspievali aj spolu s našou Dubienkou.

Toto stretnutie mi nostalgicky pripomenulo stretnúťku zo školy, keď sme sa so svojimi vrstovníkmi, priateľmi a spolužiakmi po rokoch stretli a pospomínali na časy dávno minulé...

Organizátori vynakladajú nemalé úsilie, aby nám tieto chvíle spríjemnili, preto mi je na druhej strane ľúto, že nie všetci pozvaní sa tejto akcie zúčastnili. Robia to pre nás, občanov a prejavom vďačnosti je aj účasť nielen na tomto peknom podujatí.“

Dana Linhartová

ZACHOVAJME BOHATSTVO NAŠICH URBÁRSKÝCH LESOV!

Každú krajinu od nepamäti tvorí človek a jeho hospodárenie s lesom.

Žijeme v prostredí, kde vykonávame naše každodenné aktivity, čím výrazne zasahujeme a meníme faunu a flóru nášho urbariátu.

Stromy v našich lesoch plnia nenahraditeľnú funkciu tým, že sú schopné zadržiavať vodu a sú dôležitými producentmi kyslíka ako pre človeka, tak aj pre živočíchy. Stromy nám poskytujú okrem kyslíka aj drevo, ktoré nám slúži na rôzne účely, napríklad na stavbu domu, výrobu nábytku, ale aj na vykurovanie. Preto je dôležité, aby človek a les boli v rovnováhe.

Tým, že patríme do Európskej únie, parlament prijíma zákony, ktoré sa týkajú aj nášho urbariátu. Tento zákon sa týka hospodárenia v lesných porastoch, odlesňovania a degradácie lesa a nadobudne účinnosť v roku 2025. Ohľadom tohto zákona sa v Trenčianskych Tepliciach konala konferencia, na ktorej sme sa zúčastnili.

Náš urbariát sa snaží naše lesné porasty najmä zveľaďovať a to tak, že meníme plochy s náletovými drevinami na plochy s vysadenými novými stromčekmi hospodárskeho významu a následne sa o ne staráme.

Tak ako minulý rok, aj v tomto roku urbariát v jarných mesiacoch zakúpil 3 600 kusov sadeníc buka, duba a smreka. Sadenice boli vysadené na plochy s náletovými drevinami.

Bohužiaľ, v tomto roku nielen nás ale aj celý svet trápilo suché obdobie, čo malo za následok vyschnutie dvoj- až trojročných sadeničiek, ktoré budeme dosádzať jarnou výsadbou v roku 2025.

Aby sme sadenice ochránili proti ohryzovaniu zverou, urbariát zakúpil odpudzovač zveri vyrobený na prírodnej báze. Umiestnili sme ho v porastoch, kde boli sadenice vysadené a ohryzené. Po kontrole sme zistili, že tieto odpudzovače zaberajú a sadenice nie sú viac poškodzované zverou.

Všetkým, ktorí sa podieľali na výsadbe na obnovu lesa nášho urbárskeho spoločenstva, patrí poďakovanie za vykonanú prácu.

Takto sa snažíme lesu vrátiť to, čo nám dal a rozumným hospodárením v ňom chceme zanechať pre mladšie generácie nášho spoločenstva les hospodárskeho významu, ako aj miesto na načerpanie síl a oddychu.

V roku 2024 sme nevykonávali iba pestovateľskú činnosť, ale sme aj vydávali palivové drevo pre členov urbáriátu, v zmysle plnenia lesohospodárskeho plánu v poraste č. 123a Šupina, v množstve 537,2 m³ dreva. Zvyšok palivového dreva bolo vydané z ostatných porastov. Išlo o drevo kalamitné, v množstve 74,26 m³. Celkovo bolo vydaných 160 lístkov na palivové drevo.

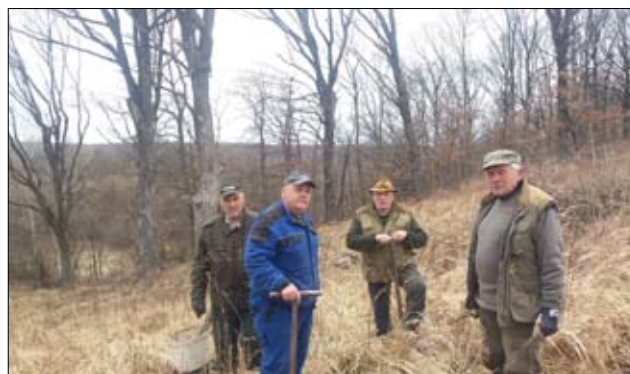
Na základe žiadostí členov spoločenstva o dubovú aj smrekovú guľatinu bolo odpredané 3,49 m³ duba a 3,07 m³ smreka.

Riešili sme aj problém nelegálneho vývozu odpadu na pozemky spoločenstva. Po rozmiestnení fotopascí a zhotovení rampy sa nám podarilo znížiť vývoz odpadu najmä v lokalitách Skalice, Štoliny a Kopánka.

Naše spoločenstvo v minulom roku na základe podanej žiadosti o poskytnutie finančného daru pre klub dôchodcov a následným schválením výboru pozemkového spoločenstva poskytlo dar v hodnote 150 €. Taktiež sme na základe žiadosti obecného úradu Dubodiel darovali dubovú guľatinu na zhotovenie nového kríža na miestnom cintoríne.

Viac a podrobnejšie sa o činnosti urbáriátu za rok 2024 dozviete na valnom zhromaždení, ktoré sa uskutoční v jarných

mesiacoch v roku 2025. Teším sa na stretnutie s vami, nakoľko nás čaká dôležitá udalosť, a to voľba členov výboru pozemkového spoločenstva.

Požehnané vianočné sviatky, veľa zdravia, šťastia a úspechov v nastávajúcom roku vám praje predseda urbárskeho spoločenstva a členovia výboru.

Jaroslav Petřík
predseda Urbárskeho spoločenstva

MIKULÁŠ

Mikuláš neobišiel deti v Dubodiele ani tento rok a prišiel za nimi nielen do kostola, ale aj priamo domov! Túto krásnu tradíciu sa rozhodli obnoviť Veronika Vančová, Iveta Máliková a Adam Kyselica. Potešili tak deti z viac než 20 domov!

Lenka Černá

ROK 2024 Z POHLĀDU DHZ DUBODIEL

Vážení spoluobčania, rok 2024 bol pre náš dobrovoľný hasičský zbor obzvlášť náročný, pretože okrem pravidelných podujatí, ktoré pomáhame organizovať s obecným úradom, sme boli poverení usporiadaním okrskového taktického cvičenia pre všetky DHZ nášho okrsku.

„Ohňová párty“, takto znel názov taktického cvičenia určeného pre posádky DHZ, ktoré sa uskutočnilo dňa 29. augusta 2024 v katastrálnom území našej obce.

Dobrovoľní hasiči z nášho okrsku č. 3 boli o 9.00 h ráno povolani Krajským operačným strediskom v Trenčíne k výjazdu na chatu Vila, časť Krížnice.

Záchranári z občianskeho združenia Emergency support na čele s pánom Bc. et Bc. Pavlom Šulovským simulovali udalosť s hromadným zranením osôb, vytvorili hniezdo ranených a podľa protokolov sa triedili zranení, ošetrovali

a riešil sa odsun pacientov. Úlohou jednotlivých DHZ bolo vyhľadávanie osôb a poskytnutie neodkladnej prvej pomoci a preprava ranených pomocou nosidiel a záchranárskej štvorkolky, ktorú k nám vyslalo operačné stredisko Záchraného hasičského zboru v Trenčíne.

Cvičenie bolo nesmierne užitočné pre dobrovoľných hasičov, ale aj pre záchranárov. Mali sme možnosť si precvičiť veľmi náročnú simulovanú udalosť, s ktorou sa v rámci Slovenskej republiky stretávame veľmi málo.

Chcel by som poďakovať všetkým, ktorí sa zapojili do prípravy a úspešného priebehu cvičenia – všetkým členom DHZ, našim figurantom, kuchárom a obsluhu. V neposlednom rade chcem poďakovať aj starostovi obce za poskytnutie priestorov kultúrneho domu a občerstvenia pre všetkých zúčastnených.

Na záver vám chcem všetkým zaželať príjemné prežitie vianočných sviatkov a všetko dobré do nového roku 2025.

Vladimír Mrocek, predseda DHZ Dubodiel

FUTBAL

SUMÁR JESENNEJ ČASTI SEZÓNY 2024/2025 TJ DRUŽSTEVNÍK DUBODIEL

Po krátkej letnej prestávke a oddychu vo futbale prišla na rad ďalšia sezóna. Najprv bolo do našej ligy prihlásených 12 mužstiev, avšak, po niekoľkých rošádach vo vyšších ligách, postúpilo do 7. ligy aj Horné Srnie. Sezóna tak v našej lige začala za účasti 11 mužstiev.

Podme si teda zhrnúť, ako sa darilo klubu počas jesene.

Dospelí nastúpili na jeseň do 8. ligy SEVER. Naše mužstvo má po jeseni odohratých 10 zápasov, z ktorých má bilanciu 4 výhry, 2 remízy a 4 prehry. S 14 bodmi a so skóre 19:17 teda prezimujeme na 6. mieste. Najlepším strelcom nášho mužstva je Peter Kúdela, ktorý dosiaľ strelil 9 gólov, ktoré mu zaručili zatiaľ delené druhé miesto v tabuľke strelcov.

Po výbornej jarnej časti minulej sezóny, keď sme premožiteľa našli až v predposlednom kole, sme dúfali, že skvelú formu si preniesieme aj do tejto sezóny. Posilnili sme sa aj o novú akvizíciu v mužstve, ktorou je Andrej Masár. V tejto sezóne však zatiaľ naše mužstvo predvádza kolísavé výkony, keď nie vždy sa im podarí vybojovať 3 body. Môžeme si byť ale istí, že chalani, ktorí vybehnú na ihrisko sa snažia vydať zo seba všetko. V tejto lige nie je vždy prvoradé víťazstvo, nakoľko sa nehrá o milióny. Ide o zábavu a o to, aby aj v obci bol nejaký šport a možnosť sa ísť niekde kultúrne vyžiť. Samozrejme, každý je rád keď sa vyhrá, avšak treba pochváliť chalánov aj keď sa prehrá, ale vidieť na ihrisku bojovnosť našich chalánov. Každý, kto robil nejaký šport, musí vedieť, že nie vždy sa darí. Správny fanúšik však podporí mužstvo aj v zápasoch, ktoré sa nevyvíjajú podľa predstáv. Všetci však budeme pevne veriť, že chalani počas

zimnej prípravy zamakajú a budú sa snažiť, aby sa na jar vrátili na trávniky vo víťaznej nálade a budeme sa v tabuľke posúvať už len nahor.

Dorast a žiaci túto sezónu v našom klube nemajú zastúpenie, preto som rád, že chalánov, ktorých futbal stále baví, hrajú aspoň prostredníctvom hostovania v Trenčianskom Jastrabí.

Nakoľko sa tento rok chýli ku svojmu koncu, je na čase poďakovať všetkým, ktorí sa starali akoukoľvek formou o chod a fungovanie nášho klubu.

V prvom rade treba poďakovať všetkým hráčom a trénerom, ktorí si nájdú každý víkend čas na to, aby mohli reprezentovať našu dedinu. V dnešnej dobe, keď už aj väčšie dediny ako Dubodiel majú problém poskladať mužstvo, treba byť hrdý, že ešte stále dokážeme hrať dedinskú súťaž s vlastnými hráčmi.

Veľká vďaka patrí všetkým fanúšikom a podporovateľom nášho futbalu, pretože futbal sa hrá pre divákov, a počas doby Korony sme sa presvedčili, že futbal, ale aj akýkoľvek iný šport, nemá bez divákov zmysel.

A nakoniec, v mene celého klubu a všetkých hráčov, by som chcel poďakovať obecnému úradu, každému, kto prostredníctvom 2 % z daní podporil chod klubu, všetkým sponzorom a ľuďom, ktorí svojim kúskom prispievajú k chodu nášho dedinského klubu. Veď každý kto akokoľvek prispeje, robí to pre klub a pre dedinu. Veď kam by sme sa chodili každý víkend „rozčúliť“, keby nebolo futbalu v našej dedine.

Športu zdar, futbalu zvlášť.

Vladimír Petrik

OBECNÉ AKCIE V SKRATKE...

Medzi tradičné, najväčšie a najnavštevovanejšie akcie v našej obci nesporne patria **VINOHRÁTKY**.

Akcia v krásnom prostredí prírody je stále „topka“. „Pánbožko“ nás má asi rád, pretože už niekoľko rokov nám na Vinohrátkach praje krásne slnečné počasie. Naši poľovníci nám opäť navarili výborný srnčí guláš a nechýbala ani opekačka. Tento rok zabavila návštevníkov hudobná skupina KaTea. Pre deti boli pripravené dielničky, maľovanie na tvár, skákací hrad a svoje miesto si našiel aj obľúbený detský kolotoč, ktorý sa zastavil, až keď sa stmievalo.

Tak isto pozitívne môžeme zhodnotiť aj spoločnú akciu obce a Farského úradu **FARSKÝ DEŇ** – stretnutie občanov farnosti Dubodiel a filiálok Veľká Hradná a Cimenná. Konal sa 31. augusta na futbalovom ihrisku. Pri takýchto veľkých akciách s množstvom účastníkov je potrebné zabezpečiť stravovací a pitný režim. Takže po úvodnej sv. omši za účasti našich p. farárov – terajšieho aj bývalého sa všetci pustili do hostiny. Deckám opäť stačil skákací hrad, kolotoč a iné aktivity, aby boli spokojné a nechali rodičov porozprávať a zabaviť sa s priateľmi, čo je vlastne cieľom tejto akcie.

Do tretice by som chcela spomenúť **HODY** v našej obci, ktoré sme slávili 27. októbra po Uršuli. Je to vlastne sviatok posväty kostola. Hody sme oslávili v nedeľu slávnostnou sv. omšou, za účasti krojovaného sprievodu Dubienky a spevokolu. Svojimi krásnymi piesňami umocnili radosť zo života a z Božej prítomnosti. V sobotu nechýbal futbalový zápas a hodová zábava.

JP

„VÁŽENÍ OBČANIA, VYPOČUJTE SI SPRÁVY V MIESTNOM ROZHLASE...“

Obecný rozhlas sa mi spája s našou obcou od čias, keď som ešte ako malá tancovala doma na dvore na každodenné „dychovky“. Bola to neodmysliteľná súčasť môjho detského života, tak isto ako kikiríkание kohúta, štekание psov, vrieskanie mačiek, cvrlikanie cvrčkov či „kožkáři“.

Obecný rozhlas tu bol aj keď som vyrástla... a na tom istom dvore, kde som ako malá tancovala, som pred nejakým časom uspávala svoju dcéru a amplión obecného rozhlasu bol umiestnený priamo pred domom. Niekedy sa aj zobudila, poplakala, niekedy ešte zaspala a niekedy už nie. Aj som sa veru hnevala, veď to bola jediná chvíľa, kedy som mala trochu klud, ale brala som to ako súčasť života na dedine.

Je pravda, že kedysi neboli také možnosti získať informácie ako teraz. Nebol internet ani rôzne aplikácie, tak ako je to v súčasnosti. Stále je tu však veľké množstvo občanov, ktorí sú na informácie z obecného rozhlasu zvyknutí a je to pre nich jediný zdroj, z ktorého sa môžu dozvedieť, čo sa v obci deje. Okrem toho sa miestnym rozhlasom vyhlasuje aj ambulantný predaj v obci, ktorý

využíva ešte veľa občanov, najmä tých starších. Úsmevné je priznanie mojej tety, ktorá povedala, že keď začuje v rozhlase len „škrknúť“, „schmatne“ peňaženku a beží na námestie, ani nečaká na oznam, čo prišli predávať. Berie to ako istý druh kultúry.

Niektoré amplióny sú umiestnené tak, že ich je dobre počuť, lebo sú priamo pred rodinnými domami, iné sú ďalej a vytvára sa tam ozvena. Niektorí občania slabšie počujú a sťažujú sa, že nie je rozumieť vyhlasovanému textu, zvlášť, keď počas hlásenia zrovna prejde auto. Naopak, mamičky malých detí sa sťažujú, že hlasná hudba vyrušuje a budí ich spiacie ratolesti. Mladým ľuďom je možno rozhlas na smiech... v dnešnej dobe moderných informačných technológií...

Veru, nikdy sa nedá vyhovieť každému, raz je jeden spokojný a dvaja nespokojní a naopak. Vždy sa ale dá nájsť riešenie, treba k tomu ozaj málo... prejať dobrú vôľu, trochu zhovievavosti, empatie... a kúsok slušnosti... a nestojí to nič... Skúste... a hneď bude svet krajší...

Jitka Šprtová

TROCHU HUMORU

Po smrti sa babka s dedkom dostali do neba. Všetci sú tam šťastní, veselí, nikoho nič nebolí, prsto sú v raji. Všade okolo nich kvety, vtáčiky... zrazu dedko babke vylepí. „Prečo?“ – pýta sa babka.

„Keby nie tá tvoja sprostá výživa, už sme tu mohli byť dávno.“

Na špiritistickej seanse. Žena vola muža, ktorý je už na druhom svete.

„Počuješ ma, miláčik, počuješ?“

„Áno, počujem ťa.“

„Máš sa tam lepšie ako u mňa?“

„Áno, oveľa lepšie.“

„A ako je tam v nebi?“

„Neviem, ja som v pekle.“

Malá ťava sa pýta mamy - ťavy: - Mami, a prečo máme také veľké hrby na chrbte?

- Lebo tam si ukladáme zásoby vody, aby sme vydržali dlho v púšti.

- A mami, načo máme také veľké mihalnice?

- To keď je piesočná búrka, aby nám nešiel tak piesok do očí.

- A mami, načo máme také zvláštne chodidlá odspodu?

- No, môj malý, aby sme lepšie prechádzali po piesku a piesočných dunách.

- A mami, načo nám je toto všetko v Bojniciach?

VÁŽENÍ OBČANIA.

Štatistický úrad Slovenskej republiky pravidelne realizuje Zisťovanie údajov pre štatistiku rodinných účtov. Účelom zisťovania je získať informácie o štruktúre, výške a vývoji výdavkov, spotreby a príjmov fyzických osôb v rôznych typoch domácností.

Štatistický úrad Slovenskej republiky bude taktiež realizovať na úseku štatistiky práce Výberové zisťovanie pracovných síl.

Účelom zisťovania je získať informácie na hodnotenie štruktúry zamestnanosti v SR a v jednotlivých regiónoch. Výsledky zisťovania sa využijú na koncipovanie a usmerňovanie sociálnej politiky a politiky zamestnanosti. Vďaka respondentom, ktorí vyplnia dotazníky sa získavajú údaje dôležité pre poznanie aktuálnej situácie na trhu práce.

Na Slovensku bolo do zisťovania pre rok 2025 vybraných 374 samospráv, medzi nimi aj naša obec. Do zisťovania je zaradených takmer 3100 domácností.

Vybrané domácnosti v našej obci navštívi zamestnanec Štatistického úradu SR poverený funkciou opytovateľa, ktorý je povinný preukázať sa v domácnostiach osobitným poverením.

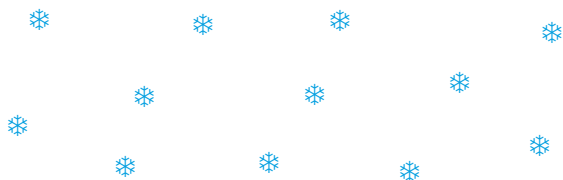
Všetky informácie a názory, ktoré v rámci tohto zisťovania domácnosti poskytnete, sú chránené, nezverejňujú sa a slúžia výlučne pre potreby štátnej štatistiky.

starosta obce

TÚŽBA PO VIANOCIACH

Tá naša dedinka pod Inovcom leží,
Tak ako každý rok na snehovú prikrývku sa teší.
Tichučko nad nami anjel sa vznáša,
Vianočné tajomstvo v sebe prináša.
Odhodme starosti, zvady a hádky,
Otvorme srdiečka plné nehy a lásky.

Angela Žáčiková

Vianočný čas sú krásne chvíle
Čas znovu zažiť niečo milé,
Rodinu objasť, stretnúť priateľov
Spojenie duší cítiť aj bez slov
Nech vás dary božej milosti po celý nový rok
Chránia, nech vám dá Pán Boh
Šťastia, radosť a hojnosť požehnania.

Spoločenská rubrika

Počet obyvateľov: 1 027
Počet mužov: 512
Počet žien: 515

Zloženie obyvateľstva podľa veku:

Do 3 rokov: 28
Od 3 – 6 rokov: 41
Od 6 – 18 rokov: 114
Od 18 – 60 rokov: 585
Nad 60 rokov: 259

NARODENÍ:

Lucas Bokros
Hanka Kalinová
Katarína Kopecká
Elizabeth Kusendová
Lara Mastešová
Filip Petrik
Damián Repa
Samuel Sidor
Adam Ščigulinský
Šarlota Ríta Šiškovičová
Oliver Petrik

ZOMRELÍ:

Viliam Doktor
Emília Judinyová
Irma Judinyová
Viliam Kopecký
Anežka Kšiňanová
Mária Petriková
Antónia Ševcechová
Mária Urbanová

NAJSTARŠÍ OBYČANIA:

Bernardína Petriková 91 r.
Anna Malecová 92 r.
Mária Judinyová 92 r.
Angela Trnčáková 92 r.
Margita Ďurčová 93 r.
Ľudmila Doktorová 93 r.
Pavel Jasnický 95 r.

PRISŤAHOVANÍ:

Samuel Baláž
Veronika Balážová
Peter Bulejko
Irena Bulejková
Zdenka Cibiriová
Miriam Ježíková
Leona Pavlíková
Ondrej Procházka
Anna Prochácková
Hana Prochácková
Rastislav Stopka
Stela Valková
Pavel Varga

MANŽELSTVO UZAVRELI:

Štefan Kopecký a Barbora Maretová
Pedro Joel Costa Gomes a Petra Kamencová
Nikolas Šťastný a Natália Holbová
Filip Kliment a Monika Jasnická
Marek Petrik a Zdenka Hunanová
Filip Bulko a Veronika Bašová
Vladimír Valko a Stela Adamcová

ODŠTAHOVANÍ:

Martin Bednár
Dagmara Bednárová
Rodana Bednárová
Martina Begáňová
Ján Fábó
Dana Fabová
Tomáš Horváth
Hana Horváthová
Mia Horváthová
Michaela Judinyová

**Silvester,
To je posledný deň v kalendári,
sú to otvorené dvere
pre naše túžby, sny a nádeje.
Starý rok sa lúči,
do histórie sa pýta.
Radujme sa,
Nový rok nás víta!**

LISTY • Vydáva: Obec Dubodiel, 913 23 Dubodiel č. 33 • IČO: 00311537

• e-mail: obecnyurad@dubodiel.sk • www.dubodiel.sk

Redakčná rada: Mgr. Ľudmila Šťastná, Mgr. Anton Prechádzka, Jitka Petriková

• Tlač: Leoprint, s.r.o., Trenčín • EV 5191/15 • ISSN 1339-9209 • Vychádza 2-krát ročne • Náklad: 400 výtlačkov

• Vydané: december 2024